

Fra: Åsmund Ervik [asmund.ervik@ntnu.no]
Sendt: 15. januar 2015 10:49
Til: Postmottak KLD
Emne: Høringssvar ang. forslag om klimalov
Vedlegg: signature.asc

Til den det måtte angå:

Dette er mitt synspunkt på hvorvidt det bør settes i gang arbeid med et lovforslag til klimalov: JA, dersom man samtidig klarer å lansere en langsiktig politikk som beskriver hvordan målene skal oppnås.

I mitt daglige arbeid med forskning innen energisektoren er det bedrøvelig å se hvordan klimaspørsmålet håndteres hos de som deler ut penger til forskning i Norge, det være seg Norges Forskningsråd eller universitetene. Det som deles ut av penger går til forskning på vind- og solenergi og på energieffektivisering, men vi vet at disse tiltakene aldri vil få verden til å gå mot null CO2-utslipp, av rent fysiske årsaker (variasjonen i sol og vind, samt Carnots lov om virkningsgrad).

Forskningssatsningen på reduksjon av utslipp bør endres radikalt.

For å ta et konkret eksempel: man har brukt mye tid, politikk og penger på å støtte el-biler. Det har hatt en svært god effekt, og Norge er et av de landene i verden med høyest elbiltetthet. Men har man sagt A, må man si B: vi vet nå at elektriske biler kan gjøres brukbare for folk flest. Nå må vi ha tiltak som virkelig kan gjøre elbilen miljøvennlig på global skala.

Det vi da trenger er forskning på utslippsfri produksjon av baselast i el-nettet. Baselast vil si at det ikke hjelper med vind, sol og bølger.

Per i dag er det kun tre utslippsfri alternativer som vitenskapen kjenner: vannkraft, kjernekraft og fusjon. Vannkraft hjelper ikke stort, siden det ikke kan bygges ut særlig mer noe sted i den vestlige verden.

Da gjenstår kjernekraft og fusjon. Spesielt fusjon trengs det mye forskning på, og vi vet at EU, USA, Russland, Kina, India, Japan og Sør-Korea allerede har begynt (se f.eks. ITER-prosjektet). Det er ingen grunn til at Norge skal stå på sidelinjen!

Mvh,
Åsmund Ervik
PhD-student
Institutt for Energi- og Prosessteknikk
NTNU